

Kairos Palæstina

Påskeappell 2024

Håb er evnen til at se Gud midt i vanskeligheder og være medarbejdere med Helligånden, der bor i os. Fra denne vision kommer styrken til at stå fast, forblive standhaftige og arbejde på at ændre den virkelighed, vi befinder os i. Håb betyder ikke at give efter for ondskaben men stå op imod den og fortsætte med at bekæmpe den.

Kairos Palæstina-dokumentet, § 3.2.

Forord

"Det er, hvad der skete," fortsatte Jesus, "en mand blev angrebet, stripet, røvet, slået og efterladt til døden. Så hvem, tror I, viste sig at være næste til den, der blev angrebet?"

Se Lukas 10

I mange år har Kairos Palæstina udsendt en påskeappell til vores venner over hele kloden. Vi har beskrevet virkningerne af Israels brutale besættelse, afsløret dets love, politikker og praksis, der svarer til den internationale forbrydelse: apartheid. Vi har appelleret til kirkerne – gennem Skriften, overvejelser og bøn – om at slutte sig til os i at insistere på vores menneskerettigheder og retten til at bestemme vores fremtid. Jeres solidaritet har været med til at opretholde os.

Men i år tvinger folkemordskrigen og den humanitære krise i Gaza os til at udsende en påskeappell om økonomisk støtte såvel som til bønner, fortalervirksomhed og lobby for befolkningen i Gaza - vores muslimske og kristne søskende lider under de fysiske, følelsesmæssige, strukturelle og kulturelle virkninger af et tiltagende folkedrab fra staten Israels side.

Aktuelle realiteter i Palæstina

Påskens i år vil markere starten på den 26. uge af Israels angreb på Gaza. Fra starten af krigen har Kairos Palæstina konsekvent fordømt alle angreb på civile, især forsvarsløse familier og børn. Alligevel bliver vi ved med at være chokerede og modløse over kirkeledernes og teologernes tavshed over for et stadigt voksende antal døde i Gaza, de hjemløse, de syge, de sårede og de sultende, der er overladt til sig selv. Billederne, der kommer ud af Gaza – både fra palæstinensere og medlemmer af den israelske besættelseshær – er rystende. Statistikken er svimlende: over 30.000 døde, 1,8 millioner fordrevne, en halv million på randen af hungersnød. Hver aften under ramadanen fejrer muslimer på Vestbredden en pause i deres faste med et fællesmåltid; de fleste Gaza-muslimer har ikke en eneste daddel, hvormed de kan bryde deres faste og fejre deres tro.

Menneskerettighedsorganisationer og lederen af FN - sammen med andre - har erklæret det for en humanitær katastrofe. Vi forstår ikke, hvordan nogle kristne stadig støtter de igangværende vilkårlige angreb på Gaza. Vi forstår ikke, at man kan støtte sit lands forsyninger til Israel af våben, tankegods og ignorering af international lov – på trods af, at Israels koloniale, racistiske apartheidprojekt nu er blevet til et igangværende folkedrab.

Mens verdens opmærksomhed er fokuseret på Gaza, vokser nedrivninger af huse, rejserestriktioner, etnisk udrensning og udbygning af ulovlige israelske bosættelser i en hidtil uset hastighed på Vestbredden. Som en kristen sagde: "Usikkerheden omkring vores situation på Vestbredden er overvældende. Vi ved aldrig, hvad Israel kan gøre næste gang. Hvis en tyv bryder ind i dit hus, ringer du til politiet. Hvis der er brand, ringer du til kommunens brandmænd. Men der er ingen at ringe til, når israelske soldater stopper og truer os ustraffet, når bosættere forsamlers og marcherer mod landsbyer, når besættelseshæren banker på vores dør. Vi føler os hjælpeløse, magtesløse. Vi føler os ængstelige, forladte. Vores ører tårer vedrører os selv og vores egne familier såvel som dem i Gaza."

Vores opfordring er fortsat klar og insisterende: en permanent våbenhvile, en fri strøm af humanitær bistand til Gaza, en forhandlet løsladelse af alle mennesker, der er fanget på begge sider, en ende på besættelsen og retten til palæstinensisk selvbestemmelse.

Vi bekræfter vores støtte til UNRWA's arbejde (FNs humanitære arbejde for palæstinensiske flygtninge) og advarer mod enhver krænkelse af dets juridiske status og arbejde. UNRWA er en af de eneste organisationer, der er udrustet til at yde nødhjælp og humanitær bistand til omkring 70 % af den palæstinensiske befolkning i Gaza-striben og det sidste håb for palæstinenserne om ikke at blive tvangsmæssigt og/eller frivilligt fordrevet til Sinai i Egypten. At afvikle UNRWA vil være en forlængelse af folkedrabsforbrydelsen.

Vi takker Gud for venner over hele kloden, som demonstrerer i gaderne, risikerer at blive arresteret for deres civile ulydighed, gentagne gange konfronterer deres valgte repræsentanter med krav om en permanent våbenhvile, den frie strøm af humanitær hjælp til Gaza, en ende på Israels besættelse og palæstinenserne ret til selvbestemmelse. Vi beder jer om at fortsætte dette arbejde og vidnesbyrd.

Kairos Palæstina påskebudskab 2024 af: Patriark Emeritus, Michel Sabbah

"Fred efterlader jeg dig, min egen fred giver jeg dig, en fred som verden ikke kan give, dette er min gave til dig. Lad ikke jeres hjerter være forfærdede eller bange" (Joh 14:27).

Kristus er opstanden! Ja, han er sandelig opstanden!

Glædelig og hellig påske. Glæde og hellighed er påskens frugter. De er det nye liv bragt af den opstandne Kristus, med fred, retfærdighed og lighed. Glæde og hellighed, som er fraværet af krig fra folks hjerter, freden og herligheden ved opstandelsen og det nye liv i hele vores land og i Gaza. Det er afslutningen på det destruktive angreb i Rafah og enden på al menneskelig ondskab - overalt.

Kristus er opstået for at bringe nyt lys og et nyt liv til vores land.

Julen kom i år, mens vi var i krigens mørke og blandt ruinerne. I dag kommer opstandelsens fest under den samme krig, kontinuerlig og intens i død og ødelæggelse, mennesket bliver knust, det er folkedrab. Julen opfordrede os at lytte til Guds ord, som taler om fred, og på denne herlige påske fortsætter Gud med at sige til os: Fred! Julen fortalte os, at vi skulle se hen til Golgata-bjerget, som komplementerer Fødselsgrøtten. Se på Gaza, hvor mennesker dør, hvor ikke kun titusinder dør, og hvor også to millioner mennesker tortureres af bomber og af snigskytter. Det er børn og spædbørn, det er mænd og kvinder, det er mennesker, der er ved at dø. Morderen selv dør også, selvom han tror, han er i live.

Vi befinder os i en hellig tid, hvor religiøse samfund engagerer sig i handlinger af åndelig hengivenhed. Kristne forbereder sig i fastetiden til opstandelsen, mens muslimer dedikerer sig til bøn under den hellige måned Ramadan. Snart vil jøder fejre påsken, som er et minde om deres befrielse fra trældom. Tiden er hellig for alle. Al tid tilhører Gud. Guds tid er en tid med liv, så ingen bør vise sig for Gud med blod på hænderne. I denne hellige tid - og i hver en tid - siger Gud til alle dem, der fører krig: Stop: Vær mennesker, kend jer selv som mennesker, der er i stand til kærlighed - ikke til at slå ihjel og ødelægge.

Den herlige opstandelsesfest er en opfordring til alle kristne i dette land om at blive fyldt med Guds Ånd, håb og liv. Fortvivl ikke. Tro på fremtiden, uanset hvor barsk nutiden er. Det sidste ord tilhører ikke krigens folk, men Gud og ejerne af dette land. Bed og gør alle dem, der pines, til en forbøn for Gud. Fremlæg for Gud, skaberen af alt, alle de torturerede mennesker, de ødelagte hjem, razziaerne, de tusindvis af fanger, ruinerne af Gaza, Rafah-katastrofen og alle de byer og landsbyer i Palæstina, hvor palæstinensere bliver angrebet, dræbt og ydmyget.

Denne hellige tid er en opfordring til Israel og Israels venner om at stoppe krigen i Gaza, og ikke kun det, men også at stoppe den krigstilstand, som I startede for mere end halvfjerds år siden, og betræd fredens og retfærdighedens veje, yd det palæstinensiske folk retfærdighed.

Jeres fred begynder først her, i retfærdighed for det palæstinensiske folk. Uanset hvor magtfuld døden er i jeres hænder, vil I ikke finde sikkerhed eller fred i dette land. Jordan tilhører dens ejere. Din fred betyder fred med det palæstinensiske folk. Lad ikke denne ødelæggelse og menneskelige lidelse være forgæves; lad det være begyndelsen på ægte, definitiv og retfærdig fred. Stop hele krigen, krigen mellem de to folk. Lad der være fred, retfærdighed og lighed for alle.

Påsken i dag siger: "Ikke mere krig i Gaza, og ikke længere konflikt mellem det palæstinensiske og israelske folk. Ikke flere fjender på Guds land."

Efter denne krig, som skabte afstand til Gud og knuste menneskehedens væsen, lad Gud komme tilbage til sit land, og lad menneskeheden komme tilbage i os alle. Israel har ikke brug for det palæstinensiske folks død eller deres udryddelse eller deportation for at finde liv. Det palæstinensiske folk har heller ikke brug for mere uretfærdighed for at opnå det liv, som de er blevet berøvet indtil i dag. Verdens venner, verdens kirker, hjælp os med at leve, at stoppe krigen i Gaza og begynde retfærdighed, varig fred og et nyt liv, så dette land vil hvile, og menneskeheden vil hvile. Verden skal hvile fra en overhængende global eksplosion. Jerusalem er en by med forløsning og frelse for verden, ikke en by med verdensexplosion og krig.

Påskens byder alle dem, der ydmyger sig for opstandens lys over hele verden, at bede og arbejde for, at jeres herskere i jeres lande vil tage ansvar og skabe retfærdighed og fred i vort hellige land. Det gælder især i de lande, der er medskyldige i vores ødelæggelse og uretfærdighed.

I denne fest og i denne hellige tid for Gud er der et råb, der siger: **"Gør en ende på ødelæggelsen i Gaza, gør en ende på uretfærdighederne i hele Palæstina, gør en ende på denne konflikt mellem de to folk og bevar det palæstinensiske folk i deres land og hjem."**

Bed med os og arbejd og vær redskaber for fred, retfærdighed og forsoning i dette hellige land.

Kristus er opstanden! Ja, han er opstanden. Glædelig og hellig påske.

+ Michel Sabbah, patriark emeritus

Personlig appel og bøn

Af: Rifat Kassis,

Kairos Palæstina generalsekretær

Vi opfordrer kirker, kristne organisationer og alle mennesker med samvittighed:

- At kræve en øjeblikkelig ophør af Israels besættelses- og apartheidregime, og at insistere på palæstinenserens ret til selvbestemmelse i overensstemmelse med international lov.
- At arbejde sammen med og lobbye deres regeringer for at lægge pres på Israel og dets allierede for at tvinge dem til at overholde de nylige foreløbige afgørelser fra Den Internationale Domstol: at stoppe dens folkemordskrig øjeblikkeligt og træffe foranstaltninger til at beskytte civile og civil infrastruktur, herunder at stoppe angreb mod sundhedsfaciliteter og krisecentre.
- At anmode om og slutte sig til de lande, der opfordrede de høje kontraherende parter i den fjerde Genève-konvention, til at mødes for at lægge pres på de israelske besættelsesstyrker for at opfylde deres juridiske forpligtelser og ansvar over for Gazastriben som besættelsesmagt.

- At opfordre til en sørgedag på langfredag for at mindes og holde bøn for alle dem, der er blevet dræbt siden den 7. oktober og opfordre til respekt for internationale love og standarder.

O Gud, i denne tid med mørke og fortvivlelse løfter vi vores hjerter til dig i bøn. Vi beder om en ende på krigen og blodsudgydelserne i Gaza, og vi beder om din nåde for at skåne uskyldige civiles liv, der er fanget i denne folkedrabskrig. Giv verdens ledere og beslutningstagere visdom til at søge fredelige løsninger og prioritere alle menneskers sikkerhed, velvære og værdighed. Trøst dem, der sørger over tabet af deres kære, og styrk dem, der utrætteligt arbejder for retfærdighed, og dem, der arbejder for at yde humanitær bistand til mennesker i nød.

Vi overlader livet for befolkningen i Gaza i dine kærlige hænder, og stoler på din nåde og barmhjertighed for at bringe deres lidelse til ophør i en ny æra med fred, retfærdighed, lighed, fri for besættelse, undertrykkelse og fordrivelse.

I dit navn beder vi, Amen.

På Kairos Palæstinas vegne

+ Pat. Emeritus Michel Sabbah
Formand

Rifat Kassis
Generalsekretær